Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 lipca 1970 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych pojazdów silnikowych

(70/388/EWG)

(Dz.U. L 176 z 10.8.1970, str. 12)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 87/354/EWG, z dnia 25 czerwca 1987 r.	L 192	43	11.7.1987
►**M2**	Dyrektywa Rady 2006 /96/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	81	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A5**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 lipca 1970 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych pojazdów silnikowych

(70/388/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

wymagania techniczne, które muszą spełniać pojazdy silnikowe na mocy ustawodawstw krajowych, dotyczą między innymi ich dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych;

wymagania te są różne w każdym Państwie Członkowskim; dlatego konieczne jest przyjęcie przez wszystkie Państwa Członkowskie tych samych wymagań, w uzupełnieniu lub zamiast obecnie obowiązujących przepisów, w szczególności w celu dopuszczenia procedury homologacji typu EWG podlegającej dyrektywie Rady z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep, mających zastosowanie do każdego typu pojazdu ([1]);

przepisy w sprawie dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych powinny zawierać wymagania nie tylko odnoszące się do montowania tych urządzeń w pojeździe, ale także do konstrukcji tych urządzeń;

zharmonizowana procedura homologacji typu dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych umożliwia każdemu Państwu Członkowskiemu kontrolę zgodności ze wspólnymi wymaganiami dotyczącymi konstrukcji i badań oraz poinformowanie pozostałych Państw Członkowskich o swoich uwagach poprzez przesyłanie kopii świadectwa homologacji typu, wystawionego dla każdego typu dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych; umieszczenie znaku homologacji typu EWG na każdym urządzeniu wyprodukowanym zgodnie z homologowanym typem czyni zbędną kontrolę techniczną tych urządzeń w innych Państwach Członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Każde Państwo Członkowskie przyznaje homologację każdemu typowi dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego, który spełnia wymagania dotyczące konstrukcji i badań ustanowione w załączniku I pkt 1.

2. Państwo Członkowskie, które przyznało homologację typu, podejmuje środki niezbędne, na tyle na ile jest to konieczne, do kontroli zgodności wzoru produkcyjnego z typem homologowanym, w miarę

([1]) Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1.

▼B

potrzeby we współpracy z właściwymi władzami innych Państw Członkowskich. Kontrola ta ogranicza się do kontroli na miejscu.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wydają producentowi lub jego upoważnionemu pełnomocnikowi znak homologacji typu EWG, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I ppkt 1.4 dla każdego typu dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego, któremu przyznają homologację na podstawie art. 1.

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki, aby nie dopuścić do używania znaków, które mogłyby spowodować pomylenie dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych, którym przyzanano homologację typu na podstawie art. 1, z innymi urządzeniami.

Artykuł 3

1. Żadne Państwo Członkowskie nie może zabronić wprowadzenia do obrotu dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych z powodów dotyczących ich konstrukcji lub sposobów funkcjonowania, jeśli urządzenia te posiadają znak homologacji EWG.

2. Jednakże przepis ten nie stanowi przeszkody, aby Państwo Członkowskie podjęło tego rodzaju środki w odniesieniu do dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych posiadających znak homologacji EWG, które pod względem konstrukcji nie są zgodnie z homologowanym prototypem.

Państwo takie bezzwłocznie zawiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o podjętych środkach, określając powody swojej decyzji. Przepisy art. 5 mają także zastosowanie.

Niezgodność z homologowanym prototypem w rozumieniu akapitu pierwszego istnieje wtedy, kiedy górna lub dolna granica określona w załączniku I ppkt 1.2.1.6 nie jest przestrzegana.

Artykuł 4

Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego przesyłają do właściwych władz w pozostałych Państwach Członkowskich, w terminie jednego miesiąca, kopię świadectwa homologacji dla każdego typu dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego, któremu przyznają homologację lub któremu odmawiają homologacji.

Artykuł 5

1. Jeśli Państwo Członkowskie, które przyznało homologację EWG stwierdzi, że wiele dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych, posiadających ten sam znak homologacji, nie jest zgodnych z typem, któremu przyznało homologację, podejmuje środki niezbędne do zapewnienia zgodności wzoru produkcyjnego z homologowanym typem. Właściwe władze tego Państwa powiadamiają właściwe władze w pozostałych Państwach Członkowskich o podjętych środkach, które mogą doprowadzić, w miarę potrzeby, do cofnięcia homologacji EWG. Wspomniane władze podejmują takie same środki, jeśli są poinformowane przez właściwe władze innego Państwa Członkowskiego o takim braku zgodności.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich informują się wzajemnie w terminie jednego miesiąca, o każdym cofnięciu homologacji typu EWG oraz o powodach podjęcia takich środków.

▼B

3. Jeśli Państwo Członkowskie, które przyznało homologację typu EWG, kwestionuje brak zgodności, o jakim zostało powiadomione, zainteresowane Państwa Członkowskie starają się rozstrzygnąć spór. Komisja zostaje powiadomiona i przystępuje, w miarę potrzeby, do odpowiednich konsultacji, mających na celu osiągnięcie roztrzygnięcia.

Artykuł 6

Każda decyzja podjęta na mocy przepisów przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy zawierająca odmowę lub cofnięcie homologacji, zakaz wprowadzania do obrotu lub do użytku dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego, zawiera szczegółowe przyczyny, na których jest ona oparta. Zainteresowana strona zostaje zawiadomiona o decyzji wraz ze wskazaniem środków prawnych, dostępnych na mocy obowiązującego w Państwach Członkowskich ustawodawstwa i o terminach, w jakich te środki prawne można zastosować.

Artykuł 7

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić przyznania pojazdowi homologacji typu EWG, ani homologacji krajowej typu, z powodów dotyczących dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego, jeśli posiada on znak homologacji EWG i jeśli jest on zamontowany zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w załączniku I pkt 2.

▼A1

Artykuł 7a

Państwa Członkowskie nie mogą odmówić lub zabronić sprzedaży, rejestracji, wprowadzania do ruchu bądź użytkowania pojazdów z powodów sygnału dźwiękowego, jeżeli ten nosi znak zatwierdzania EWG i jeżeli jest zainstalowany zgodnie z przepisami ustalonymi w załączniku I pkt 2.

▼B

Artykuł 8

Do celów niniejszej dyrektywy „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy przeznaczony do ruchu drogowego, z nadwoziem lub bez, posiadający co najmniej cztery koła i rozwijający maksymalną prędkość konstrukcyjną przekraczającą 25 km/h, z wyjątkiem pojazdów poruszających się po szynach, ciągników rolniczych oraz maszyn, a także pojazdów przeznaczonych do robót publicznych.

Artykuł 9

Zmiany niezbędne do dostosowania wymagań załączników I i II do postępu technicznego są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 dyrektywy Rady z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy zawierające wymagania niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą w terminie osiemnastu miesięcy, licząc od daty jej notyfikacji, i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

▼B

2. Państwa Członkowskie zapewnią, że teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą zostaną przekazane Komisji.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

1. HOMOLOGACJA TYPU EWG DŹWIĘKOWEGO URZĄDZENIA OSTRZEGAWCZEGO

1.1 Urządzenie ostrzegawcze wysyła dźwięk ciągły.

1.2 Urządzenie ostrzegawcze posiada cechy akustyczne (widmo częstotliwości dźwięku, poziom ciśnienia dźwięku) i mechaniczne takie, że może być poddane w sposób zadowalający następującym badaniom, zgodnie ze wskazanym porządkiem:

1.2.1 *Pomiary poziomu dźwięku*

1.2.1.1 Urządzenie ostrzegawcze jest badane w strefie otwartej ([1]) i wystarczająco cichej [poziom szumu otoczenia i wiatru niższy o co najmniej 10 dB (A) od szumu mierzonego] lub w komorze bezechowej; mikrofon aparatury badawczej umieszczony jest w kierunku, w którym subiektywny poziom dźwięku jest maksymalny i na dwa metry przed przednią stroną urządzenia, a mikrofon i urządzenie umieszczone są na wysokości 1,20 m powyżej poziomu ziemi.

1.2.1.2 Pomiary dokonywane są na krzywej równowagi „A" zgodnie z normami IEC (Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej), przy użyciu sonometrów zgodnych z typem opisanym w publikacji 179, wydanie pierwsze (1965) Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej.

1.2.1.3 Urządzenie jest zasilane napięciem 6,5 V, 13 V lub 26 V, mierzonym na wyjściu ze źródła energii elektrycznej, odpowiadającym napięciom znamionowym odpowiednio 6 V, 12 V lub 24 V.

1.2.1.4 Oporność elektryczna instalacji, w tym oporność zacisków i łączników musi wynosić:

0,05 oma przy napięciu znamionowym 6 V

0,10 oma przy napięciu znamionowym 12 V

0,20 oma przy napięciu znamionowym 24 V.

1.2.1.5 Urządzenie jest sztywno montowane, za pośrednictwem elementu lub elementów dostarczonych przez producenta, na wsporniku, którego masa jest co najmniej 10 razy większa niż masa urządzenia i równa co najmniej 15 kg.

1.2.1.6 W opisanych powyżej warunkach, poziom subiektywnego ciśnienia dźwięku musi wynosić nie więcej niż 118 dB (A) i nie mniej niż 105 dB (A).

1.2.1.7 Okres od chwili włączenia do chwili osiągnięcia przez dźwięk minimalnego poziomu określonego powyżej w ppkt 1.2.1.6, mierzony w warunkach temperatury otoczenia 20 ± 5 °C, nie może przekroczyć 0,2 sekundy.

Ten przepis ma w szczególności zastosowanie w przypadku urządzeń obsługiwanych pneumatycznie lub elektropneumatycznie.

1.2.1.8 Urządzenia obsługiwane pneumatycznie i elektropneumatycznie muszą mieć, łącznie z obwodem pneumatycznym utworzonym zgodnie ze specyfikacją producenta, taką samą wydajność akustyczną, jaka wymagana jest dla dźwiękowych urządzeń ostrzegawczych obsługiwanych elektrycznie.

1.2.2 *Badania wytrzymałości*

1.2.2.1 Urządzenie ostrzegawcze musi być zasilane jednym z napięć znamionowych, określonych w ppkt 1.2.1.3, poprzez instalację posiadającą

([1]) Strefę tę może stanowić na przykład otwarta przestrzeń o promieniu 50 m, której część środkowa jest praktycznie gładka w promieniu co najmniej 20 m i pokryta betonem, asfaltem lub innym podobnym materiałem, niepokryta sypkim śniegiem, długą trawą, sypkim gruntem lub żużlem. Pomiary dokonywane są przy dobrej pogodzie. W sąsiedztwie dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego lub mikrofonu nie może przebywać nikt, poza obserwatorem odczytującym wskazania przyrządu, ponieważ obecność widzów może wywrzeć znaczny wpływ na odczyty przyrządu, jeśli widzowie ci znajdą się w pobliżu dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego lub mikrofonu. Wahania wskaźnika, wydające się być bez związku z cechami ogólnego poziomu dźwięku, nie są brane pod uwagę w odczytach.

▼B

jedną z oporności, określoną powyżej w 1.2.1.4 oraz musi być uruchomione 50 000 razy, za każdym razem przez okres 1 sekundy, po której następują 4 sekundy przerwy. W czasie badania urządzenie musi być wietrzone strumieniem powietrza o szybkości około 10 m/sek.

1.2.2.2 Jeśli badanie jest wykonywane wewnątrz komory bezechowej, musi ona posiadać wielkość wystarczającą dla zapewnienia prawidłowego rozpraszania ciepła wydzielanego przez urządzenie w trakcie badania wytrzymałości.

1.2.2.3 Temperatura otoczenia w sali badań powinna mieścić się między + 15 i + 30 °C.

1.2.2.4 Jeśli po 25 000 uruchomieniach poziom dźwięku uległ zmianie w stosunku do poziomu dźwięku przed badaniem, można przeprowadzić regulację urządzenia. Po 50 000 uruchomień oraz ewentualnie po ponownej regulacji, urządzenie musi pozytywnie przejść badanie opisane powyżej w ppkt 1.2.1.

1.2.3 *Badania akustyczne*

1.2.3.1 Widmo dźwięku wysyłanego przez urządzenie, mierzone z odległości 2 m, musi wykazywać w paśmie 1 800–3 550 Hz poziom ciśnienia dźwięku większy niż poziom ciśnienia dźwięku każdej składowej częstotliwości większej niż 3 550 Hz, ale w żadnym przypadku nie mniejszy niż 105 dB (A).

1.2.3.2 Wymienione powyżej w ppkt 1.2.3.1. wymagania muszą być spełnione przez urządzenie ostrzegawcze, które zostało poddane badaniu opisanemu powyżej w ppkt 1.2.2 i które jest zasilane napięciem mieszczącymi się między 115 % i 95 % jego napięcia znamionowego.

1.2.3.3 Skutecznym napięciem jest napięcie określone powyżej w ppkt 1.2.1.

1.2.3.4 Oporność instalacji, włącznie z opornością baterii i łączników jest taka, jak określone powyżej w ppkt 1.2.1.

1.2.3.5 Urządzenie poddawane badaniu i mikrofon są umieszczone na tej samej wysokości; mikrofon musi być skierowany tam, gdzie subiektywny poziom dźwięku jest maksymalny, przed przednią częścią urządzenia ostrzegawczego.

1.2.3.6 Urządzenie jest sztywno montowane, za pośrednictwem elementu lub elementów dostarczonych przez producenta, na wsporniku, którego masa jest co najmniej dziesięć razy większa od masy urządzenia i w żadnym przypadku nie mniejsza niż 30 kg.

1.2.3.7 Powyższe badanie dokonywane jest w komorze bezechowej.

1.3 **Badania homologacyjne typu**

1.3.1 Badania homologacyjne typu są przeprowadzane na dwóch próbkach każdego typu przedstawionego przez producenta do homologacji; obie próbki poddawane są wszystkim badaniom i muszą być zgodne ze specyfikacją techniczną określoną w niniejszym załączniku.

1.4 **Znak homologacji typu**

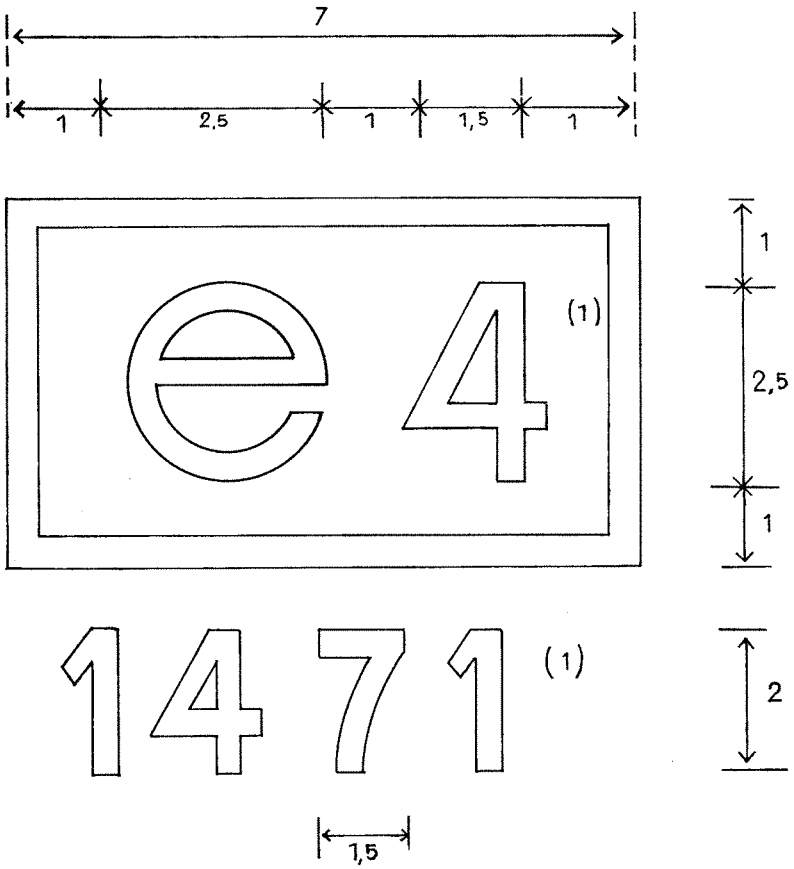
1.4.1 Znak homologacji składa się prostokąta, wewnątrz którego umieszczona jest litera „e" z numerem kraju, który przyznał homologację ►**A3** (1 w przypadku Niemiec, 2 w przypadku Francji, 3 w przypadku Włoch, 4 w przypadku Niderlandów, 6 w przypadku Belgii, 9 w przypadku Hiszpanii, 11 w przypadku Wielkiej Brytanii, 13 w przypadku Luksemburga, litery DK w przypadku Danii, ►**M1** EL w przypadku Grecji ◄, IRL w przypadku Irlandii, P w przypadku Portugalii ►**A4** ,12 w przypadku Austrii, 17 w przypadku Finlandii, 5 w przypadku Szwecji ◄ ►**A5** ,8 w przypadku Republiki Czeskiej, 29 w przypadku Estonii, CY w przypadku Cypru, 32 w przypadku Łotwy, 36 w przypadku Litwy, 7 w przypadku Węgier, MT w przypadku Malty, 20 w przypadku Polski, 26 w przypadku Słowenii, 27 w przypadku Słowacji ◄, ►**M2** 34 dla Bułgarii, 19 dla Rumunii ◄) ◄. W jakimkolwiek miejscu w sąsiedztwie prostokąta należy umieścić numer homologacji typu odpowiadający numerowi świadectwa homologacji, wystawionego dla prototypu.

1.4.2 Znak homologacji (symbol i numer), określony powyżej, umieszczany jest na głównej części dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego w taki sposób, by był dobrze widoczny z zewnątrz, kiedy urządzenie ostrzegawcze umieszczone jest na pojeździe.

▼B

1.4.3 Różne znaki muszą być czytelne i niedające się usunąć.

1.4.4 Wymiary przedstawionego poniżej znaku homologacji są wyrażone w milimetrach; stanowią wymiary minimalne. Proporcje między tymi wymiarami muszą być zachowane.

(1) Cyfry wskazane na schemacie służą jedynie jako przykład.

2. CECHY DŹWIĘKOWEGO URZĄDZENIA OSTRZEGAWCZEGO ZAMONTOWANEGO NA POJEŹDZIE

2.1 **Badania akustyczne**

W czasie homologacji typu pojazdu badanie cech urządzenia ostrzegawczego zamontowanego na pojeździe tego typu odbywa się w następujący sposób:

2.1.1 Poziom ciśnienia dźwięku urządzenia zamontowanego na pojeździe jest mierzony w odległości 7 m przed pojazdem na terenie odsłoniętym oraz tak gładkim jak to możliwe. Silnik pojazdu zostaje zatrzymany. Napięciem skutecznym jest napięcie określone w ppkt 1.2.1.

2.1.2 Pomiary dokonywane są na krzywej równowagi „A” zgodnie z normami IEC (Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej).

2.1.3 Maksymalny poziom ciśnienia dźwięku ustalany jest na wysokości między 0,5–1,5 m ponad poziomem ziemi.

2.1.4 Ta maksymalna wartość nie może być niższa niż 93 dB (A).

▼B

ZAŁĄCZNIK II

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU

Nazwa właściwego organu administracji

Powiadomienie dotyczące przyznania, odmowy, cofnięcia homologacji typu dźwiękowego urządzenia ostrzegawczego

.....

.....

Nr homologacji typu .....

1. Znak fabryczny lub towarowy .....
2. Typ (urządzenie ostrzegawcze elektropneumatyczne, urządzenie ostrzegawcze elektromagnetyczne z płytą rezonatora, urządzenie dźwiękowe elektromagnetyczne itd.) .....
3. Nazwa i adres producenta .....
4. Nazwa i adres ewentualnego upoważnionego przedstawiciela producenta .....
5. Napięcie zasilania ..... wolty
6. Częstotliwość(-ci) nominalna(-e)/Ciśnienie nominalne działania [1].....
   ..... Hz/kg/cm² [1]
7. Przedstawiony do homologacji w dniu .....
8. Laboratorium badawcze .....
9. Data i numer sprawozdania laboratorium .....
10. Data przyznania/odmowy/cofnięcia homologacji [1].....
11. Miejsce .....
12. Data .....
13. Do niniejszego świadectwa homologacji są załączone następujące dokumenty posiadające wskazany powyżej numer homologacji: ..... rysunki, schematy i projekty urządzenia ostrzegawczego
14. Uwagi .....

.....

Podpis

[1] Niepotrzebne skreślić.